

Puiul de marmotă Moti se joacă cu prietenii pe pajiște. Numai că el este foarte obosit. Este momentul când marmotele încep hibernarea, adică somul lung din timpul iernii.

— Nu îmi place să dorm! exclamă Moti morocănos.

— Atunci, hai să-ți petreci iarna cu mine! îi propune capra neagră. Eu mă cațăr pe munți și sar peste stânci.

— Pe stâncile înzăpezite este periculos, pentru că poți să aluneci, îi răspunde Moti. Asta nu este pentru mine!

— Atunci, vino să-ți petreci iarna cu mine, în cuibul meu confortabil! croncâne stăncuța și bate din aripi spre cuibul său din înălțimi.

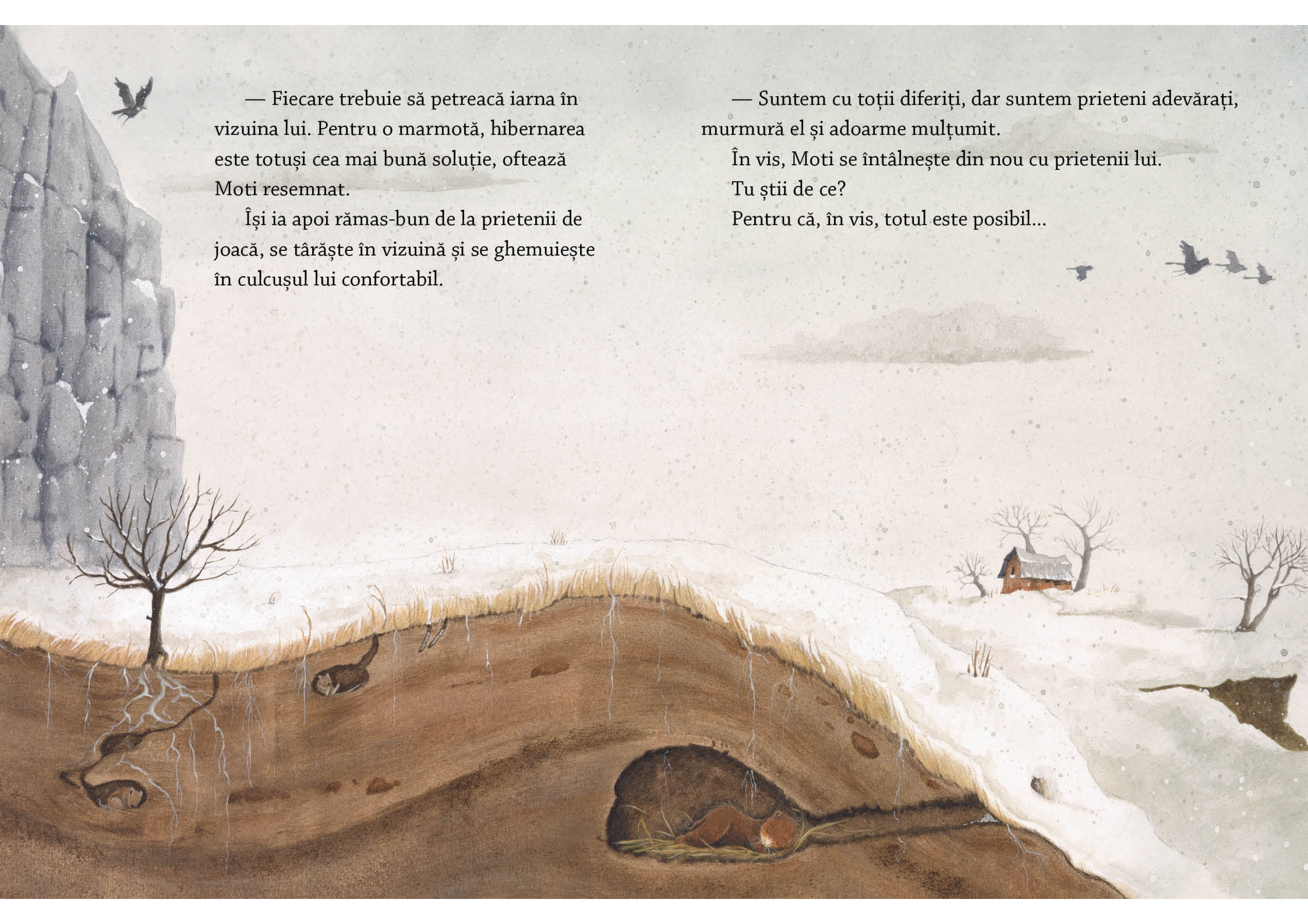
— Acolo este mult prea sus pentru mine. Cum aș putea să ajung eu la cuib? îi răspunde Moti.

— Vino să-ți petreci iarna cu mine la fermă! Acolo putem să găsim mâncare pe săturate! intervine imediat șoricelul.

— La fermă sunt pisici care vânează și mi-e foarte frică de ghearele lor! spune Moti plecându-și capul.

— Fiecare trebuie să petreacă iarna în vizuina lui. Pentru o marmotă, hibernarea este totuși cea mai bună soluție, oftează Moti resemnat.

Își ia apoi rămas-bun de la prietenii de joacă, se târăște în vizuină și se ghemuiește în culcușul lui confortabil.

— Suntem cu toții diferiți, dar suntem prieteni adevărați, murmură el și adoarme mulțumit.

În vis, Moti se întâlnește din nou cu prietenii lui.

Tu știi de ce?

Pentru că, în vis, totul este posibil...

